

Tóthné Dr. Aszalai Anett: Hatóerő a dadogásterápiában

főiskolai docens

SZTE JGYPK Gyógypedagógus-képző Intézet

A dadogást az egyik legnehezebben gyógyítható beszédzavarnak tartják. E nézet mögött a kórkép sokszínű tünetegyüttese, másrészt a kórereditet összetettsége húzódik meg. Az örökletes, pre-, peri- és posztnatális sérülések, idegrendszeri károsodások, valamint a pszichés tényezők mellett a környezet szerepe hangsúlyozott.

A terápia a logopédiai, pszichológiai, orvosi vizsgálat eredményeire épül, figyelembe veszi a dadogás multifaktoriális jellegét. A terápiás forma megválasztását részben a dadogó személy tünetei, súlyossága, személyisége, a segítő vagy támogató környezet határozza meg, másrészt a szakember szaktudásától, kompetenciájától, tapasztalataitól függ.

A szakemberek egyetértenek abban, hogy a korai segítségnyújtással magasabb a gyógyulás esélye, a kliensek társadalmi beilleszkedése segíthető, a pszichés és szociális tünetek enyhíthetők (*Fehérené, Kas, Sós, 2018; Tóthné Aszalai, 2017; Hirschberg, 2013*).

Felmerül a kérdés: Ha a dadogás, mint kórkép ennyire sokszínű, milyen logopédiai kezelés lehet a leghatékonyabb? Egyáltalán melyek a hatékonyság mutatói?

A műhely első részében elméleti szinten foglaljuk össze az óvodáskori dadogásterápia hatótényezőit. A második részben a résztvevők saját élményű foglalkozás keretében kaphatnak ízelítőt a művészeti terápiáról, annak hatásáról.

Közel 20 éve foglalkozom dadogó gyermekek és felnőttek logopédiai kezelésével. A műhelyt a dadogással kapcsolatos gyakorlati és elméleti munkám ihlette.